

Da Kontrollen med Overholdelsen af disse Bestemmelser har været noget mangelfuld, foreslaas det, at der i alle Tilfælde skal forelægges Ejeren en Frist til at genoprette det ulovlig nedlagte Brug, saa at Tiltale først kan rejses, naar Ejeren ikke inden Fristens Udløb har genoprettet Brugen. Det foreslaas endvidere, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at frafalde Kravet om Genoprettelse af et ulovlig nedlagt Brug, naar Nedlægningen ikke skyldes den nuværende Ejer. Med Hensyn til de inden den 1. April 1918 ulovlig nedlagte Gaarde foreslaas det endelig, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at frafalde Kravet om Genoprettelse af en nedlagt Gaard, naar der i dennes Sted indenfor samme Kommune oprettes en Landbrugsejendom.

ad § 5.

Efter den nugældende Ordning føres Tilsynet med Gaarde og Pligthuse af Politimestrene og Sognefogderne, og der skal efter hvert Kalendersaars Udløb sendes Indberetning til Landbrugsministeriet om, hvorvidt ulovlig Nedlægning eller ulovlig Samdrift har fundet Sted i det forløbne Aar. Medens Tilsynet ligesom hidtil maa føres af Politimestrene og Sognefogderne, kan man ikke anse det for ubetinget nødvendigt, at der hvert Aar skal gøres Indberetning til Landbrugsministeriet om mulige Lovovertrædelser, og man foreslaar derfor, at periodiske Indberetninger om Tilsynet kun skal afgives efter Landbrugsministerens nærmere Bestemmelse.

ad § 6.

Medens der i Matrikullen findes Notering om, hvilke Gaarde og Huse der er underkastede Vedligeholdelsespligt efter den ældre Lovgivning, savnes en saadan Notering med Hensyn til de Landbrug, der alene er underkastede Vedligeholdelsespligt efter den i 1918 indførte midlertidige Lovgivning. Denne Mangel har medført, at Kontrollen med Overholdelsen af den midlertidige Lovgivning ikke har kunnet være fuldtud effektiv, og det er derfor nødvendigt, at der saavel i Matrikullen som i Skøde- og Pantebøgerne (Grundbøgerne) foretages Notering om alle Landbrug, der er underkastede Vedligeholdelsespligt. Det

maa overlades til Administrationen at træffe Bestemmelse om, paa hvilken Maade denne Notering hensigtsmæssigst vil kunne foretages. Den nævnte Foranstaltning vil paaføre Statskassen en Udgift en Gang for alle, der skønmæssig kan anslaas til ca. 200 000 Kr.

Da Landbrugsejendomme, der oprettes efter Lovens Ikrafttræden, paa samme Maade maa noteres saavel i Matrikullen som i Skøde- og Pantebøgerne (Grundbøgerne), har man fundet det nødvendigt at paalægge Kommunalraadene aarlig at gøre Indberetning til Landbrugsministeriet om de i det forløbne Kalendersaar oprettede nye Landbrugsejendomme.

ad § 7.

Til Lettelse af Kontrollen med, at enhver Landbrugsejendom opretholdes som selvstændigt Brug, har man anset det for rettest at foreskrive, at Landbrugsejendomme ved Vurdering til Ejendoms-skyld eller Grundskyld ikke maa vurderes sammen med andre Landbrugsejendomme, og at det skal være en Pligt for Vurderingsmyndighederne at gøre Indberetning om mulige Lovovertrædelser eller Mangler ved Noteringen i Matrikullen.

ad § 8.

Naar den her foreslaaede Lov gennemføres, maa det anses for unødvendigt at opretholde de bestaaende Indskrænkninger i Retten til Samdrift af Hovedgaardsjord og Bondejord eller den visse Selvejergaarde paahvilende Fæstetvang. Disse Indskrænkninger i Ejendomsretten foreslaas derfor ophævede.

ad § 12.

Medens den særlige Ordning af Matrikulsvæsenet i de sønderjydske Landsdele og Mangelen af en Hartkornsansættelse sammesteds nødvendiggør, at der gennemføres en særlig Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning i de nævnte Landsdele, vil der ikke være noget til Hinder for, at der paa det heromhandlede Omraade gennemføres en ensartet Lovgivning for de sønderjydske Landsdele og det øvrige Land. Undtagne fra Loven bliver derfor kun København, Frederiksberg og Færøerne.